

Mens vi venter...

Julen 2020

Kjære alle dere som venter

Store deler av også dette ventebrevet vil handle om situasjonen rundt Covid-19 og hvordan spredningen av koronaviruset påvirker adopsjonsprosessen i Norge og i våre samarbeidsland.

Utbruddet av Covid-19 over hele verden har endret hverdagen for oss alle, og har i løpet av noen få måneder skapt en situasjon de aller færreste kunne forestille seg. Hjemmekontor, munnbind, kohort og sosial distanse har på kort tid blitt fellesbegreper. Nedstengninger og restriksjoner har gitt alvorlige konsekvenser, både i Norge og i andre land.

For adopsjonsarbeidet er dette en alvorlig situasjon. Og som så ofte før, så er det de svakeste som rammes hardest, blant annet barn som skulle blitt matchet til sine nye familier men som fortsatt må vente. Adoptivsøkere som hadde gledet seg til å møte sitt nye familiemedlem vet nå ikke når dette kan bli en realitet.

Mange saker i prosessen vil kunne bli forsinket eller stoppe opp også her i Norge. For eksempel har mange domstoler o.l. stengt publikumsservice eller redusert åpningstid, slik at det kan være vanskelig å få notarialbekreftet dokumenter som skal til utlandet.

Mer om situasjonen finner du i informasjonen om hvert enkelt samarbeidsland.

Vi i Verdens Barn har forsøkt å pushe norske myndigheter slik at det blir enklere for familier som skal på hentereise. Som flere sikkert har fått med seg, har adopsjonsorganisasjonene i Norge bedt norske myndigheter om å anerkjenne at adoptivfamilienes reise til utlandet for å hente sitt barn som en "strengt nødvendig" reise.

Nå har vi allerede fått bekreftet at det er mulig å få slik forsikring hos enkelte selskaper, også i Norge, som dekker korona-relaterte hendelser på reisen. Men det aller beste vil jo være å få en bekreftelse fra norske myndigheter også at dette er regnet som en "strengt nødvendig" reise. Dette ville gitt et viktig signal til alle, og samtidig ført til at ingen ble påført ekstra kostnader fordi man må bytte forsikring.

*Vi ønsker alle en riktig fin juletid!
Hilsen oss i Verdens Barn*

Barn søker foreldre

Våre samarbeidsland ber oss fra tid til annen om å finne foreldre til barn de ikke har klart å plassere hos søkere de allerede har dokumenter fra.

Thailand

Vi har fått en forespørsel fra Thailand vedrørende en jente født i april 2018:

Jenta er født med keisersnitt i uke 37, med normal fødselsvekt og –lengde. Hun fikk behandling for rask pust, høyt blodsukkernivå og infeksjon de første dagene, men har etter dette vært ved god helse. Biologisk mor brukte metamfetamin i svangerskapet. Jenta bor i fosterhjem hos HSF.

Jenta ble trolig lite stimulert før ankomst i fosterhjem to måneder gammel. Hun har hatt litt forsinket utvikling sammenlignet med jevnaldrende, men har hentet seg inn på de fleste områder. Fortsatt litt forsinket, hovedsakelig språklig sett.

Sør-Korea

Vi søker etter foreldre til en gutt som er født i august 2018.

Gutten er født etter 39 uker med en fødselsvekt på 4.4 kg. Biologisk mor har oppgitt å ha drukket noen flasker øl ukentlig frem til tredje trimester og brukte også sovemedisiner regelmessig i samme periode. Hun er diagnostisert med en lett grad av psykisk utviklingshemming, som angivelig skyldes oksygenmangel under fødsel. Gutten har en betydelig forsinket utvikling både kognitivt, språklig og sosialt. Han har også forsinket finmotorisk utvikling, og i noe grad grovmotorisk.

Av hensyn til barna og deres integritet er vi alltid sparsomme med opplysningene i slike henvendelser. Søkere som kan tenke seg å vurdere å adoptere et av disse barna, bes derfor ta direkte kontakt med oss for flere opplysninger.

For mer informasjon angående jenta fra Thailand, ta kontakt med Janita Skjortnes på e-post janita@verdensbarn.no, oppgi telefonnummer så ringes du opp.

Alle godkjente søkere som kvalifiserer for kravene Thailand stiller, kan søke. Når det gjelder barn som (potensielt) har behov for spesiell oppfølging, ser man bort fra kravet om maksimalt 40 års aldersforskjell mellom mor og barn.

For mer informasjon angående gutten fra Sør- Korea, ta kontakt med Una Sveen på e-post una@verdensbarn.no. Oppgi telefonnummer, så ringes du opp. Alle godkjente søkere som kvalifiserer for kravene Sør-Korea stiller, kan søke.

Inntil tre familier kan få tilsendt dokumenter på hvert av barna. Informasjonen sendes i slike saker alltid anonymisert, dvs. uten navn og bilder. Dersom man ønsker det, kan legen deres i tillegg få tilsendt bilder av barnet.

Dersom familien - etter samråd med lege - ønsker å adoptere barnet, må saken fremmes for «Det faglig rådgivende utvalget for adopsjonssaker». Dette utvalget vurderer saker som angår barn med spesielle behov.

Grunnet pandemien har det hittil i år kun ankommet ett barn fra Thailand, via DCY. Ni familier vet hvem de venter på. Ti av disse barna adopteres via HSF, og to via DCY (totalt 12 barn). OG HURRA- nå har endelig Thailand åpnet sine grenser for familier på hentereise! En familie reiser i løpet av romjulen, og kommer hjem med sine barn i løpet av januar. Ytterligere fire familier drar til Thailand i februar og kommer hjem til Norge med barna i løpet av mars måned. Dette er svært etterlenget – disse familiene har måttet vente inntil et halvt år lengre på å hente barna, på grunn av pandemien.

Det har hittil i år kommet sju tildelinger fra HSF, i tillegg til jenta vi søker etter familie til under barn søker foreldre. Sist tildeling var i oktober. De tre familiene som har fått tildeling i høst, ventet 21-28 måneder fra godkjenning til tildeling.

Per i dag har vi fem familier som har sin søknad hos HSF i påvente av tildeling. For de familiene som ble godkjent i 2016 eller tidligere, og sendte søknaden hos HSF, har reell ventetid blitt 3- 4,5 år. En av våre fortsatt ventende familier sendte søknaden i denne tidsperioden. Vi ser nå som anslått, at ventetiden går betraktelig ned for søknader godkjent og sendt til HSF i årene etter dette. De fire resterende familiene som har søknaden sin hos HSF, har nå ventet 5- 20 måneder fra godkjenning.

Det ble ved sist tildeling signalisert fra HSF at det er et par tildelinger til på vei. De vil prøve å få alle dokumenter klare snarest mulig, men det kan fortsatt ta noe tid. Erfaringsmessig vet vi at det kan ta både kort og svært lang tid fra HSF signaliserer tildelinger, til vi har dem i hende. Kommer ikke disse tildelingene før midten av januar 2021, er det dessverre stor sannsynlighet for at de ikke kommer før etter mars, da HSF skal jobbe intensivt med hentereiser i denne perioden, og alt unntatt det akutte forøvrig blir liggende.

Det har ikke kommet tildelinger til noen av våre søkere fra DCY i år. Vi har to familier som venter på tildeling derfra. Ut fra tidspunkt fra søknad sendt og anslått ventetid, er det en av disse som trolig får tildeling i løpet av neste år.

Sju familier er i den norske delen av godkjenningsprosessen mot å adoptere et barn fra Thailand. Det er fortsatt STORT behov for nye søkere som ønsker å adoptere fra dette landet - både via DCY og via HSF.

Vi kan sende seks søknader til DCY hvert år. I år har vi sendt en søknad. Har vi flere søknader å sende dit, vil det komme flere tildelinger fra DCY om to-tre år.

Antall tildelinger fra HSF kan variere fra år til år, ut fra antall barn som trenger nye familier i utlandet. Alt fra 3 til 11 har vært tilfelle de siste årene, med snittet ca midt på. Nå har vi fem søknader hos HSF. Noen må tildeles eldre barn, noen ønsker yngre barn og andre ønsker søsken. For å best mulig sikre at vi har en ny familie til alle barna fra HSF som trenger det i årene som kommer, er det behov for flere søkere også hit. Tar også gjerne imot godkjente søkere, som av ulike grunner ønsker å bytte. Får vi like mange tildelinger neste år som i år, har vi ikke nok godkjente søkere per i dag. I hele 2020 var det bare to nye godkjente søkere på Thailand. Vi håper det blir et høyere antall neste år, for å best mulig sikre at vi har nok ventende familier til de barna som trenger det.

Anslått ventetid fra godkjenning til tildeling for nye søkere hos HSF er 6- 24 måneder. Anslått ventetid til tildeling fra DCY for nye søkere hos DCY er 2-3 år. Minner om at dette er anslag. Enkelte kan oppleve både å vente kortere og lengre enn anslaget.

Thailand og Covid-19

Norge, og mange andre land, har gjennom pandemien lagt seg på en linje hvor man ikke søker å eliminere Covid-19, men i stedet, gjennom ulike tiltak, holde smittenivået lavt og under relativ kontroll.

Thailand har på sin side valgt nulltoleranse for viruset, hvor man ikke ønsker lokal smitte overhodet. Dette kan man si de har lyktes med, og klart å holde stand over relativt lang tid, med bare noen svært få lokale smittetilfeller (under fem) siden slutten av mai frem til slutten av november.

Alle disse kan knyttes til personer som nylig har ankommet landet. Fra slutten av november har man hatt flere episoder med personer som kom over grensen fra Myanmar uregistrert, som har utløst lokale smitteutbrudd i flere av Thailands provinser. Det største ble påvist denne helga, da i underkant av 600 fikk påvist smitte samme dag. En provins er nå nedstengt for å håndtere smitten, og beboere i Bangkok har fått pålegg om ikke å feire nyttår, men i stedet holde seg hjemme.

Kun 60 har så langt dødd av viruset i Thailand, og antall registrert smittede så langt er under 5000. Fra juli har de fleste restriksjoner innført innenlands grunnet pandemien blitt opphevet, og de fleste bedrifter, organisasjoner og institusjoner har gjenåpnet, med en del tiltak rundt smittevern. Man håndhever fortsatt gode hygienerutiner, bruk av masker ute blant andre og sosial distansering, samt registrering av bevegelse (hvor man har vært når) for å lettere kunne smittespore ved behov. For å ha lovhjemmel til å regulere innreisetillatelse og -vilkår, og igangsette regionale og nasjonale tiltak ved behov, har myndighetene foreløpig opprettholdt vedtak om unntakstilstand i landet til 15 januar 2021.

Selv om man ikke har hatt lokal smitte på lang tid, og antall innreisende fra utlandet har vært sterkt regulert, har det hittil vært over tusen reisende fra utlandet som har fått påvist smitte etter ankomst. Noen av disse har fått påvist smitte ved obligatorisk test ved ankomst, andre ved testing rundt dag 3-5 eller dag 10-13 av karanteneoppholdet.

Det har vært generell skepsis i landet til å åpne grensene. Samtidig har det vært en debatt om hvor lenge man kan holde landet så å si isolert, uten at det får enda mer alvorlige konsekvenser for økonomien. Mange står uten arbeid og inntekt, og mange bedrifter er på konkursens rand. Det er fortsatt mange familier som er avhengig av støtte fra veldedige organisasjoner for å overleve.

En relativt stor andel av Thailands bruttonasjonalprodukt stammer fra reise- og turistnæringen. I fjor var det over 40 millioner turister på besøk i Thailand, en fjerdedel av disse var fra Kina. Turistnæringen har av naturlige grunner vært sterkt rammet grunnet stengingen det siste halve året. Myndighetene har siden mai hatt ulike stimuleringspakker for å få opp innlandsturismen. Dette har bidratt til å holde liv i noe av næringen så langt, men er langt ifra nok til å sikre overlevelse for alle over lengre tid. Nå har høysesongen for internasjonal turisme i Thailand startet, og mange frykter hva som vil skje med økonomien i landet om man fortsatt holder de internasjonale turistene ute.

Etter å i perioden mars- juni kun ha tillatt ankomst av thailandske statsborgere strandet i utlandet, åpnet thailandske myndigheter for at noen få grupper utenlandske statsborgere fra juli kunne ankomme landet. Dette har blitt utvidet med noen få grupper hver måned. Fra oktober og november åpnet man for turisme for personer fra lavrisikoland, via to nye visumtyper. I desember åpnet man for turister fra hele verden uavhengig av smitterisiko, og at 56 av disse landene nå kan reise visumfritt til landet.

Alle må imidlertid følge restriksjonene som settes. Dette gjelder blant annet testing før avreise, ved ankomst og deretter to ganger i løpet av det 15 døgns lange karanteneoppholdet. Man forplikter også

å følge smitteverntreglene, og være pålogget en smittevernavp som registrerer hvor man har oppholdt seg under hele reisen.

Thailand og hentereiser

Alle hentereiser ble lagt midlertidig på is siden 1 mai 2020, grunnet pandemien. Like etter sommeren var det 130 internasjonale adoptivfamilier som var godkjent av CAB, og ventet på reisebeskjed. Ut fra vanlig behandlingsskapasitet hos CAB, kan man anta at det nå er snakk om over 200 familier

I slutten av november innvilget Center for Covid 19 Situation Administration (CCSA) hos sentralmyndighetene, innreisestillatelse til ventende adoptivfamilier. Umiddelbart ble hentereiser planlagt av HSF.

HSF har 43 familier som er godkjent av CAB og venter på hentereise. 5 av disse er norske. Disse adopterer til sammen seks barn. Sakene inkluderer både HSF sine egne saker, men også en del saker hvor HSF har bistått DCY i å finne familie til eldre barn, barn med spesielle behov, samt barn hvis saker må via domstol (DCY har ikke tidligere gjennomført slike saker). Samt saker vi og deres Amerikanske samarbeidspartner Holt International har via DCY.

En av hovedårsakene til det store forskjellen i antall mellom amerikanske saker handler ikke bare om forskjell i antall søknader mellom landene, men også at amerikanere generelt er mer åpne for å adoptere eldre barn og barn med spesielle behov, enn det nordmenn er.

HSF har delt inn de ventende familiene i fem grupper på 7-10 familier som skal hente barna sine i perioden januar- mars 2021. Gruppene er delt inn etter hvor barna bor, slik at man best mulig utnytter kapasiteten. Dette gjelder både de få av barna som bor langt fra Bangkok, men også alle de som bor i eller nær hovedstaden. Også her kan det være flere timer mellom fosterhjemmene.

Ved å gjennomføre plasseringene områdevis, har man kapasitet til å gjennomføre plassering av flere barn samtidig. I noen områder er det svært mange fosterfamilier. Her vil man også ta hensyn til hvem som er sosialarbeider til hvert barn, slik at det fortrinnsvis ikke er mer enn to barn i hver gruppe som har samme sosialarbeider. Dette for at barna og familiene skal bli best mulig fulgt opp av sosialarbeideren gjennom overføringen.

HSF sier forøvrig at pandemien ikke bare er vanskelig for de kommende adoptivforeldrene, men også for fosterforeldrene. Mange av fosterforeldrene uttrykker sterk bekymring for å sende sitt kjære fosterbarn ut i verden nå. De fleste har gjennom TV og sosiale medier fått med seg at smitterisikoen i de fleste land er mye høyere enn i Thailand, og de opplever det tryggere for barna å bli hvor de er inntil videre. HSFs ansatte vil nå i tiden fremover bruke mye tid på å forberede og trygge fosterfamiliene og deres naboer på hvordan man kan gjennomføre en trygg overføring og plassering i en pandemisituasjon, til det beste for barna det gjelder. Nå i pandemien har landsbyhøvdningene ansvar for å sikre at ingen uvedkommende kommer til boområdene-HSF må slik også ha dennes tillit og samtykke før gjennomføring av plasseringene.

HSF planlegger å gjennomføre gradvis overføring av barn mot familie over tre dager som vanlig. For familier som henter via DCY er det lagt inn restriksjoner om at man kun kan oppholde seg i provinsen i en dag. Det betyr at disse familiene må dra til provinsen, få overført barnet/a, og reise tilbake til Bangkok samme dag.

HSF har seks karantenehoteller man ber alle familiene benytte seg av, og at resten av oppholdet gjennomføres på Jasmine Hotel resort, eller evt annet anbefalt hotell om man skal hente i Sør-Thailand via HSF. Familiene oppfordres til å unngå folkerike områder, bruke ansiktsmaske til enhver tid når man er ute blant folk, hyppig håndvask, samt mest mulig holde seg adskilt fra andre. Man er

bekymret for at noen kan bli smittet lokalt, etter karantenen, og smitte HSFs sosialarbeidere, fosterfamilier, eller deres naboer. Alle blir bedt om å oppholde seg kortest mulig tid i Thailand, og returnere til hjemlandet så snart alle nødvendige dokumenter er på plass.

Den første familien som skal på hentereise, måtte søke om visum og Certificate of Entry (COE). Med innføring av visumfrihet for blant annet nordmenn fra og med 17 desember, trenger man nå bare søke om COE før innreise. Man kan da oppholde seg i Thailand i inntil 45 dager.

Gyldigheten av COE forutsetter negativ Covid-19 PCR test og fit to fly sertifikat fra lege innen 72 timer før avreise. Prosessen mot søking av COE foregår elektronisk. Det anbefales at man søker innen 14 dager før avreise, men har alle dokumenter på plass, kan det gå så raskt som et par dager å få godkjent søknaden.

Det er mange restriksjoner rundt et opphold i Thailand. Før avreise må man forelegge helseattest, samt gjennomføre en negativ Covid 19 PCR test innen 72 timer før avreise. Man må også ha gyldig forsikring som dekker minst 100 000 USD i eventuelle Covid-19 relaterte utgifter.

Ved ankomst i Thailand må alle gjennomføre obligatorisk temperaturkontroll og Covid-19 test. Under det 14 dager lange karantene på et statlig godkjent karantenehotell (dekket av egen lomme) har man daglig temperatursjekk, i tillegg til Covid-19 test to-tre ganger under oppholdet.

Det er strengt forbudt å bevege seg utenfor rommet og døren kan kun åpnes ved måltidene og når ansatte ringer på/banker på døren. Det er kameraovervåkning 24 timer i døgnet og skulle noen gå ut av rommet blir man via høyttaleranlegg bedt om å gå tilbake til rommet. Man kan bli ilagt store bøter og i verste fall deportert ved brudd på reglene. Ved noen hoteller kan man lufte seg etter avtale i en time på skjermede uteområder den siste uka i karantene. HSF ønsker imidlertid ikke at våre søkere benytter seg av dette, da det har vært tilfeller hvor man har blitt smittet under karanteneoppholdet.

Får man påvist feber over 37,5 grader, eller positiv Covid-19 test, må man innlegges på sykehus til negativ test er påvist, og man er symptomfri. Dette uavhengig av om man innledningsvis har symptomer eller ikke.

Alle hotellene som er godkjent som statlig karantenested, må ha inngått samarbeid med et lokalt sykehus, samt ha sykepleiere tilgjengelig på hotellet døgnet rundt, for å følge opp de som er i karantene. Etter karantenen er over, må man benytte et armbånd eller en app på telefonen, som registrerer hvor man er til enhver tid. Det er krav om å opprettholde sosial distanse, samt bruk av ansiktsmaske når man ferdes blant andre mennesker. Man bør ta med ansiktsmasker og antibac for både voksne og barn for hele oppholdet, da dette er mangelvare i Thailand pt.

Det vil ikke bli gjennomført hentereiser via HSF i april, da saksbehandlerne må ha en pustepause etter 2,5 måneder med intens plassering av barn til familier i utlandet. Unntak er eventuelle domsstolssaker, om de er klare i de tider.

For tildelinger fra HSF høsten 2020 eller senere, er det fortsatt anslag om 9- 12 måneder til hentereise. For tildelinger fra DCY er hentereise anslått til 2-4 måneder etter tildeling.

Politiske demonstrasjoner

I februar i år fikk flere opposisjonsledere i Thailand forbud mot å drive politikk. Dette utløste studentdemonstrasjoner, som på sin side raskt ble stoppet grunnet pandemien og medfølgende tiltak for å stoppe smitte. Etter at tiltakene mot pandemien letnet fra juni, har det igjen vært en økning i protester og demonstrasjoner i Thailand. Disse retter seg delvis mot et ønske om mer demokrati, ny grunnlov, oppløsning av nasjonalforsamlingen og at statsministeren og hans junta, som kom til makten

gjennom militært kupp for 6 år siden, går av. Og dels mot mindre makt til Kongehuset. Det sistnevnte er historisk i dette landet, som har verdens strengeste straffer om man ytrer noe negativt mot kongelige.

I første del av oktober eskalerte antallet demonstrasjoner og antall oppmøtte til disse. I midten av måneden innførte regjeringen unntakstilstand i deler av Bangkok, med mulighet for kraftige sanksjoner mot personer som blant annet ikke fulgte forbud mot samling av mer enn fire personer, eller om man oppfordret til uro direkte eller indirekte. Unntakstilstanden ble opphevet noen dager senere, i et forsøk på å roe ned situasjonen. Demonstrasjonene har fortsatt, også i november og desember. En del demonstranter er pågrepet, dette gjelder spesielt det myndighetene antar er ledere. De siste to årene er det ingen som er tiltalt for «kongelige fornærmelser», angivelig etter ordre fra den regjerende kongen. Nå er imidlertid denne loven tatt i bruk igjen, hvorpå de tiltalte kan få 3-15 år for hvert tiltalepunkt.

Man vet ikke hvordan dette vil utvikle seg, eller om det for noen av våre søkere vil påvirke adopsjonsprosessen. Imidlertid har det opp gjennom årene vi har samarbeidet med Thailand vært mange perioder med politisk uro, inkludert flere kupp og regjeringsskifter. I de aller fleste tilfeller har adopsjonsprosessene i disse periodene gått noenlunde som normalt, inkludert hentereiser.

Pakkred Babies Home i Bangkok

Så langt i år har tre barn kommet hjem fra Sør-Afrika sammen med sin nye familie. En familie er i Sør-Afrika for å møte sitt nye familiemedlem. Ytterligere tre barn er tildelt. Til sammen 31 søkere/familier er godkjent av Bufetat, mens 35 familier er i den norske delen av prosessen.

ABBA har signalisert at det kommer flere tildelinger, men ingen flere rekker å reise før etter jul. I siste del av desember og første del av januar er det sommerferie (og juleferie) i Sør-Afrika, og da er det aller meste stengt. I denne perioden blir det ikke gjennomført adopsjoner.

Sør-Afrika innførte tidlig svært strenge restriksjoner for å få begrense smittespredning. Sør-Afrika er det landet sør for Sahara som er blitt hardest rammet av koronapandemien. En rekke tiltak og restriksjoner - inkludert reiseforbud internasjonalt og mellom distrikter og provinser - ble innført i mars 2020.

Mer enn 900 000 personer er bekreftet smittet med koronaviruset i Sør-Afrika, og nær 25 000 er døde. De aller fleste tilfellene har vært i Kapp-provinsene sør i landet. Drøyt 6 millioner mennesker er så langt testet.

Sørafrikanske myndigheter lettet gradvis på sine restriksjoner etter hvert som de har fått kontroll over smittespredningen. Fra 1. oktober ble det tillatt med innreise fra godkjente land. Norge er blant landene som det tillates innreise fra.

Noen dager etter disse lettelsene annonserte sørafrikanske myndigheter også at de igjen tillater internasjonale adopsjoner som følge av at landet nå er på beredskapsnivå 1, og at moratoriet som har stoppet utstedelse av artikkel 17 i Haagkonvensjonen om internasjonale adopsjoner blir opphevet.

Artikkel 17 er et dokument som utstedes av sørafrikanske myndigheter. Dette er en bekreftelse på at adopsjonen kan gjennomføres i henhold til Haagkonvensjonen om internasjonale adopsjoner. Når ABBA får utstedt dette dokumentet i en konkret sak, så kan de avtale tid i domstolen og sende oss beskjed om tildeling.

Dette betyr at det de kommende ukene og månedene kan komme tildelinger og etter hvert flere hentereiser.

Sørafrikanske myndigheter har kategorisert tilreisende fra ulike land i 3 grupper:

- Høy-risikoland.
- Medium-risikoland
- Lav-risikoland

Personer fra høy-risikoland vil normalt ikke få innreisetillatelse. Personer fra land i de to andre gruppene vil få innreisetillatelse. Kun de tre største flyplassene vil bli åpnet, samt 18 grensestasjoner. Det vil bli gjennomført helsesjekk av alle passasjerer ved ankomst.

Alle reisende må ha med negativt testresultat (PCR-test) tatt senest 72 timer før avreise. Testresultatet må være på papir, og på engelsk. Det er også viktig at testen har påført teksten «PCR negativ». De fleste har denne teksten, men ikke alle.

Ettersom testen ikke skal være mer enn 72 timer gammel er det viktig at man sjekker hvem som kan ta test når, og hvor lang tid det vil ta før dere får svar. Som regel tar det lengre tid på teststasjonene,

og kortere tid der de gjennomfører testing ved f.eks. lokale sykehus. Ofte vil private helsesentre ha kortere og mer fleksible muligheter.

I tillegg må alle som ankommer Sør-Afrika laste ned Sør-Afrikas smittesporingsapp. Det er krav om bruk av ansiktsmaske på offentlige steder, og portforbud etter midnatt. Reiserestriksjonene vil bli vurdert på nytt hver 14. dag.

Det går nå mot full sommer i Sør-Afrika, og myndighetene har anbefalt at man unngår å oppsøke tett befolkede steder, som for eksempel badestrender. Etter at landet åpnet opp for innreise og mer aktivitet, har det også blitt registrert en kraftig økning i antall registrerte smittetilfeller. Myndighetene frykter at sosiale sammenkomster i forbindelse med årets julefeiring kan ytterligere forsterke dette.

Myndighetene har derfor gått ut med store informasjonskampanjer med råd om hvordan man kan unngå å bli smittet eller spre smitte. Rådene er i stor grad de samme som vi ser her i Norge, hold avstand, unngå folkemengder, vask hendene, bruk håndsprit og ansiktsmaske.

I påvente av en vaksine mot covid-19 består de viktigste umiddelbare tiltakene av informasjon om smittevern i lokalsamfunn, testing, smittesporing, sosial distanse og gjennomføring av karantene/isolasjon.

I Cape Town samarbeider vi med Louis og Mariette du Preez som drive reisebyrået Roundabout Tours. Dette reisebyrået har kontakt med alle gjestehusene der familiene bor på hentereisen. Roundabout sørger for transport til og fra flyplassen.

Roundabout Tours har også innført strenge smittevernregler:

- Før man går inn i kjøretøyene de disponerer skal håndrensing utføres med godkjent Covid-19 spray. Bruk av ansiktsmasker er obligatorisk.
- Bagasje og eiendeler håndteres av passasjerene selv.
- Alle kjøretøyene desinfiseres hver dag og renses før, under og etter hver tur.
- Roundabout Tours vil ha ansiktsmasker som man kan kjøpe.

Også gjestehusene der familiene bor har regler for å unngå smittespredning:

- Temperaturen vil bli tatt av hver person før innkvartering.
- Bruk av masker ved innsjekk er obligatorisk.
- Bagasje og personlige eiendeler håndteres av gjestene personlig.
- Rengjøringspersonalet vil følge oppsatte Covid-19 protokoller.
- Leilighetene blir desinfisert etter rengjøring.
- Ekstra antibac vil være tilgjengelig inne i leilighetene.
- Ekstra masker kan kjøpes på forespørsel.
- Masker skal brukes av både ansatte så vel som gjester når de er i kontakt.
- Sosial distanse skal overholdes til enhver tid.
- Gjestehusene vil føre register over temperaturer og mulige Covid-19 relaterte symptomer.

Alle overnattingssteder som er booket av Roundabout Tours har blitt inspisert for å bekrefte at alle Covid-19 tiltak er på plass.

Tre par fikk i midten av september den svært etterlengtede nyheten om at de hadde fått tildelt rettsdato, og endelig snart skulle få møte barnet sitt for første gang. To av rettsmøtene ble avholdt i oktober, og tre uker senere kunne endelig livet sammen starte. Det tredje rettsmøtet fant sted i midten av november, og familien har ankommet Norge tidsnok til at julaften kan tilbringes med de nærmeste. Ventetiden fra tildeling til hentereise i de tre sakene endte på 17 måneder.

Det ble gjennomført rettsmøte i ytterligere to saker i desember, og overtagelsen vil finne sted i løpet av januar. Barna ble tildelt i september og november i fjor. Én av familiene har blitt igjen i Seoul i påvente av rettskraftig dom, mens den andre familien reiser i to omganger. Nå som det er krav om 14 dagers karantene ved ankomst til Sør-Korea, har domstolen åpnet for at kun én av søkerne kan delta på rettsmøte dersom man har barn fra før. Dette må søkes særskilt om. Det er imidlertid et ønske fra Holt sin side om at begge foreldrene reiser ettersom møtene med barnet skjer i tilknytning til rettsmøtet.

Ni par har i løpet av året fått vite hvilket barn de skal bli foreldre til, hvorav tre nå i desember. Ventetiden mellom godkjenning og tildeling har ligget på mellom 8 og 11 måneder. I fjor ble det tildelt åtte barn.

Det er per i dag kun fire par, godkjent i perioden april 2020-okt 2020, som har saken i Sør-Korea i påvente av å bli matchet med et barn. Høyt inntak av søkere i fjor vår og sommer, kombinert med nyheten i fjor høst om at det kunne bli færre tildelinger fremover, gjorde at vi satte opp estimert ventetid til 12-24 måneder. De fleste av de som ble registrert i nevnte periode har nå blitt godkjent, men så har flere saker av ulike årsaker enten utgått eller blitt stilt i bero. Noen av sakene kan bli aktivert igjen, men uansett er det nå et behov for nye søkere ettersom det per i dag bare er syv par som er under utredning. Majoriteten er registrert i oktober og november i år, og uten tilsig av nye søkere vil vi gå tomme for søkere i løpet av neste år dersom antall tildelinger fremover holder seg stabilt. Det bekymrer, særlig fordi vi av erfaring vet at det er vanskelig å rekruttere nye søkere når det er lang ventetid etter tildeling.

Saksgangen hos myndighetene har gått stort sett som normalt gjennom pandemien. Sør-Korea er imidlertid nå inne i sin tredje bølge med smitte, der antall nye smittetilfeller har passert 1000 daglig den siste uka, som er de høyeste tallene siden pandemien startet. Det er ikke blitt meldt om forsinkelser i noen av adopsjonssakene ennå, men dersom situasjonen vedvarer kan det ikke utelukkes at saksgangen bli påvirket. Mer om smittesituasjonen lenger nede.

Ventetiden fra godkjenning til tildeling

Dersom antall tildelinger fremover blir på samme nivå som i 2019/2020, vil ventetiden kunne komme ned i ca. 6 måneder eller mindre for noen. Og selv om det skulle komme noen færre, anses ikke nåværende øvre sjikt på 24 måneder som et sannsynlig tidsperspektiv ettersom det er så få søkere. Nytt estimat for tiden fremover settes til ca. 6-15 måneder. Men per i dag er altså situasjonen den at vi kan risikere å gå tom for søkere. Slik sett er nedre sjikt mer sannsynlig enn øvre med dagens tildelingstempo.

Ventetiden fra tildeling til hentereise

Adopsjonssakene behandles av to instanser; Ministry of Health and Welfare (MoHW) og Seoul Family Court. MoHW er sentralmyndighet for adopsjon, og deres oppgave er å kontrollere at søkerne oppfyller kravene i adopsjonsloven. Dette skjer i forbindelse med at de utsteder utreisetilattelse for barna som skal adopteres til utlandet. Seoul Family Court er instansen som godkjenner adoptivforeldrene og overføringen av foreldreansvaret.

Ventetiden etter tildeling for de 12 barna som kom hjem i fjor endte på i snitt 11 måneder. De to parene hentet hjem barnet på starten av pandemien ventet i drøyt ett år, men så har ventetiden økt betraktelig ettersom mange færre barn enn forventet fikk utstedt utreisetilattelse i fjor.

Vi ble forespeilet at det kunne bli få innsendelser til MoHW også i år, hvilket dessverre har blitt en realitet. Det har blitt utstedt fem utreisetilattelser i våre saker, og vi har fått bekreftet at en sjettede sak som ble sendt inn i november er årets siste. Med dette befinner åtte barn seg i kø i påvente av innsendelse, tildelt i perioden mars 2020 - november 2020.

To år på rad med få innsendelser har gjort at ventetiden fra tildeling til innsendelse til Ministry har økt kraftig. Det mest vanlige de senere årene har vært at denne første milepælen i ventetiden har blitt nådd ca. 2 til 4 måneder etter tildeling, mens det i de seks sakene som har blitt sendt inn i år tok mellom 8 og 11 måneder. Denne første delen av ventetiden er forventet å holde seg så høy selv om det eventuelt skulle bli utstedt noen flere utreisetilattelser de neste par årene, og et nedre sjikt på 12 måneder er dessverre ikke realistisk for tiden fremover.

Så er det dessverre også slik at Holt har uttrykt bekymring for at det trege tempoet kan fortsette neste år. Dersom deres bekymring blir virkelighet, vil ventetiden kunne overstige to år for flere, i alle fall dersom antall tildelinger skulle holde seg på samme nivå som nå fremover. Holt vet forhåpentligvis mer på nyåret, og vi tenker det er mest hensiktsmessig å kun varsle en mulig økning nå og at vi venter til nyåret med å eventuelt justere øvre sjikt når vi forhåpentligvis har noe mer konkret å estimere ut fra

Antall tildelte barn som venter på innsendelse på tidspunktet man selv blir matchet er av stor betydning for ventetiden. Det er per i dag åtte barn som er tildelt, som venter på innsendelse til Ministry. Dersom Holts bekymring blir virkelighet, og det blir like få innsendelser neste år, vil denne delen av ventetiden øke betraktelig dersom antall tildelinger vil holde seg på samme nivå som nå. Kun noen få utreisetilattelser eller tildelinger fra eller til vil ha stor betydning for ventetiden til det enkelte søkerpar, og skulle det neste år bli for eksempel syv tildelinger og åtte utreisetilattelser kan en ventetid på 10-12 måneder i denne første etappen bli en realitet for flertallet. Det er også viktig å være oppmerksom på at innsendelsene til Ministry ikke alltid skjer helt kronologisk, og unntaksvis kan barn få prioritet av helsemessige årsaker.

Hvor lang tid det så tar fra innsendelse til Ministry, til man er hjemme med barnet, varierer veldig. Saksbehandlingstiden hos Ministry i våre saker i år har ligget på mellom 7 og 14 uker, mens den tidligere år har variert fra ca. 4 til 18 uker. Det mest vanlige hos domstolen er at det tar ca. 3-5 måneder fra saken er sendt dit til man er hjemme med barnet.

Vi oppjusterer nedre sjikt - så antatt best case fra tildeling til hjemkomst - til ca. 18 måneder. De av dere som har fått tildeling, og som har fått skissert ulike scenario med hensyn til ventetiden i e-post fra Una, kan forholde dere til denne informasjonen. For det vil alltid være enklere å si noe mer konkret om ventetiden etter tildeling. En slik best case anses for å kunne bli en realitet først og fremst ved en liten oppgang i antall utreisetilattelser, eller ved at antall tildelinger går noe ned. Begge deler kan skje, og det kan unntaksvis skje at myndighetene utsteder flere utreisetilattelser enn forventet.

Det var i 2007 at koreanske myndigheter innførte kvotesystemet som angir at antall utreisetilattelser som gis til barn som skal adopteres til utlandet, skal være lavere enn antall gjennomførte nasjonale adopsjoner. Før 2007 ble det gjennomført langt flere internasjonale enn nasjonale adopsjoner per år, og ventetiden fra tildeling til hentereise lå for et flertall på ca. 2-3 måneder. På papiret er det flere

gjennomførte nasjonale enn internasjonale adopsjoner per år etter 2007, men bak tallene finner man en lang kø av barn som venter på å få reise til sin nye familie i utlandet. Systemet strider klart med Haagkonvensjonen og barnets beste, men til tross for sterk kritikk fra flere hold fortsetter myndighetene å praktisere dette systemet. Sør-Korea signerte Haagkonvensjonen i 2013, men har ennå ikke ratifisert.

Ønsket om å få ned antall utenlandsadopsjoner har vært til stede hos koreanske myndigheter siden slutten av 70-tallet, og med økonomisk vekst har det vært en betydelig nedgang. Parallelt med innføringen av kvotesystemet innførte myndighetene i 2007 en rekke tiltak for å stimulere til økt innenlandsadopsjon. Det ble også bestemt at det må forsøkes å finne en familie i Sør-Korea i minst 5 måneder etter at biologisk mor/foreldre har frasagt seg foreldreansvaret, som ble et lovfestet prinsipp da gjeldende adopsjonslov ble innført i 2012.

Til tross for videreførte tiltak for å stimulere til innenlandsadopsjon, er det fortsatt mange som velger bort adopsjon som en måte å få barn på. Betydningen av blodsband er fortsatt stor, og det er fortsatt et stigma knyttet til ikke å kunne få egenfødte barn. Og til tross for holdningskampanjer med fokus på inkludering, og å skape aksept for ulike familiekonstellasjoner, er det fortsatt negative holdninger og fordommer mot enslige mødre blant koreanere. Det er derfor fortsatt et behov for adoptivfamilier i utlandet.

Hentereise under pandemien

Ettersom koreanske myndigheter i april midlertidig opphevet visumfrihet for borgere fra 90 land, inkludert Norge, må alle som skal på hentereise nå søke om innreisevisum. Det var lenge knyttet usikkerhet rundt hvorvidt innreiserestriksjonene til Norge kunne skape problemer med å få utstedt visum, men heldigvis har ikke dette skapt noen problemer. Innkalling til rettsmøtene kort tid i forkant av at de skal finne sted skaper imidlertid noen utfordringer tidsmessig, men så langt har det gått greit. Familiene har vært godt forberedt, og ambassaden har ekspedert sakene raskt og vært veldig samarbeidsvillig.

Alle må tilbringe 14 dager i et karantenehotell ved ankomst til Sør-Korea. Døgnprisen er på 150 000 koreanske won (ca. 1200 kroner med gjeldende valutakurs per person) per døgn per person, og karantenehotell tildeles på flyplassen. Myndighetene åpner for at det kan søkes om karantenefritak, men ettersom både Holt og domstolen naturlig nok ønsker å forsikre seg om at adoptivforeldrene er friske, kan det ikke søkes fritak i adopsjonssaker.

Ved ankomst til Sør-Korea blir man henvist til ulike stasjoner hvor man blant annet må ta temperaturmåling, fingeravtrykk, fylle ut flere skjemaer og laste ned en app som brukes til å rapportere inn opplysninger om egen helse. Videre blir alle innreisende testet for Covid-19. Dette skjer enten på flyplassen eller på karantenehotellet, som man blir fraktet til i egne busser eskortert av koreansk politi. Det er tempetursjekk to ganger om dagen på karantenehotellet, som må registreres i helse-appen.

Det er strengt forbudt å bevege seg utenfor rommet og døren kan kun åpnes ved måltidene og når ansatte ringer på/banker på døren. Det er kameraovervåkning 24 timer i døgnet og skulle noen gå ut av rommet blir man via høyttaleranlegg bedt om å gå tilbake til rommet. Man kan bli ilagt store bøter og i verste fall deportert ved brudd på reglene. Dersom det oppdages tilfeller av Covid-19 blir de smittede fraktet til en annen fasilitet.

For et flertall vil det ta ca. 3-4 uker fra rettsmøte til overtagelse, men unntaksvis kan det ta noe lengre tid. Tidligere har de fleste reist i to omganger, men karantenebestemmelsen gjør at flere vil velge å bli

igjen i Korea i påvente av rettskraftig dom. Holt har ikke kapasitet til å arrangere ekstra møter med barnet for alle familiene i tiden mellom rettsmøte og overtagelse, og de ønsker også å unngå dette av smittevernhensyn. De forsøker heller å legge forholdene til rette for raskere ekspedering etter rettskraftig dom, slik at overtagelsen kan skje enten samme eller påfølgende dag. Vanligvis pleier det å gå 7-10 dager.

Covid-19 i Sør-Korea

Som kjent var Sør-Korea i starten av pandemien blant landene med flest smittetilfeller per innbygger. Etter en smittetopp på ca. 900 smittetilfeller per i dag i slutten av februar, gjenvant de nokså raskt kontrollen ved hjelp av massiv testing av befolkningen, omfattende smittesporing samt bruk av isolasjon og strenge karantenebestemmelser. Måten den koreanske befolkningen har håndtert pandemien på er også en viktig årsak til at smitten har blitt holdt under kontroll. Det er stort fokus på å ta hensyn til andre mennesker, og en høy grad av solidaritet hos befolkningen. Det er også en bevissthet rundt de store konsekvensene dersom smitten kommer ut av kontroll i et land med så høy befolkningstetthet som Sør-Korea. Så selv om enkelte grupper har kritisert myndighetene for deres smittesporingsstrategi som tillater bruk av overvåkingskamera, kredittkjøpregistre og posisjonsdata, er det en utbredt forståelse for de strenge tiltakene.

Myndighetene har av hensyn til landets økonomi vært tilbakeholdne med å innføre for strenge restriksjoner. Etter en negativ utvikling siden midten av november, og nå flere dager med over 1000 nye smittetilfeller per dag, diskuteres nå imidlertid om strengeste beredskapsnivå må innføres for å unngå at helseapparatet skal kollapse. Dette til tross for at landet, med sine drøye 51 millioner innbyggere, per i dag bare har noen få tusen flere bekreftede smittetilfeller enn Norge. Dødeligheten er fortsatt lav med i skrivende stund 634 dødsfall knyttet til Covid-19, men det har vært hyppigere dødsfall de siste ukene enn tidligere i pandemien. Onsdag denne uka døde det 22 mennesker i løpet av ett døgn, som er det meste siden pandemien startet.

Et lite tilbakeblikk.

Myndighetene vedtok i slutten av juni å innføre et system der reglene for sosial distansering ble delt inn i tre nivåer. Systemet ble endret til et fem-trinns beredskapssystem i midten av november, med nivåene 1, 1.5, 2, 2.5 og 3. Nivå 1 benyttes dersom smittetallet er under 100 pr. dag, og kun forebyggende tiltak som bruk av munnbind, hånddesinfeksjon og å holde minst én meters avstand gjør seg gjeldende. En begrensning i hvor mange som skal samles vil kun gjelde høyrisikosteder. Under nivå 2 vil alle private og offentlige samlinger innendørs være begrenset til 50 personer, mens samlinger utendørs er begrenset til 100 personer. Nivå 3 trer i kraft om det er over 800 nye smittetilfeller i døgn, eller om antall smittetilfeller doubles i løpet av en dag, og vil innebærer en nedstenging av de fleste offentlige arenaer i tillegg til forbud mot arrangementer med over 10 mennesker.

De generelle rådene for sosial distansering angir at man må holde minimum 1 meter til andre, og helst 2 meter. Unødig reising frarådes og man bes om å unngå folkemengder og steder med dårlig ventilasjon. Selv om restauranter er åpne, anbefales man å bestille mat hjem, og selv om treningssentre er åpne anbefales det hjemme- eller utendørstrening. Man oppfordres til å avholde digitale møter fremfor å møtes fysisk, og å handle på nett. Anbefalingene går så langt som å anbefale at man skal unngå å rope eller synge for å unngå dråpesmitte. Det er strenge karantenebestemmelser, og hver bekreftet pasient, selv de med ingen eller milde symptomer, blir isolert på sykehus eller andre fasiliteter som drives av regjeringen. Hundrevis av personer har blitt siktet for brudd på blant annet karantenebestemmelsene og presidenten har sagt at det vil bli praktiserte nulltoleranse for brudd på reglene.

Til tross for at det oppstod nye klynger av smitte kort tid etter at myndighetene lempet på restriksjonene for sosial distansering i begynnelsen av mai, som beskrevet i forrige ventebrev, holdt smitten seg lav gjennom sommeren med i snitt 50 nye smittetilfeller per dag. Så opplevde landet imidlertid en ny smittebølge i august. Smitteutbruddet var hovedsakelig knyttet til Sarang Jeil Church i Seoul og et stort protestmøte mot regjeringen i sentrum av Seoul på landets frigjøringsdag den 15 august. Det var også mindre utbrudd knyttet til andre kirker. Myndighetene responderte med å oppjustere beredskapsnivået og innføre strengere regler for sosial distansering som gjaldt Seoul, Incheon City og Gyeonggi-provinsen. Blant annet ble de fleste skoler stengt, og det ble forbud mot større ansamlinger av mennesker utendørs og samlinger i kirker. Myndighetene anklaget både demonstranter og kirkegjengere for å hindre tjenestemenns innsats for å kontrollere epidemien, og flere personer tilknyttet kirkesamfunn ble arrestert og anklaget for å lyve om hvor de befant seg eller om størrelsen på kirkemenighetene. Sjefpastor for Sarang Jeil Church anklaget på sin side regjeringen for å gjøre kirken til syndebukk for smitteutbruddene.

Innbyggerne responderte raskt på strengere restriksjoner også denne gangen, og smittetoppen ble nådd 27. august med 441 nye smittetilfeller. Etter et par uker kunne elevene vende tilbake til skolen og tallene fortsatte å synke raskt etter dette. Landet kom seg gjennom Chuseok (høsttakkefeiringen) i månedsskiftet september/oktober uten noen store smitteutbrudd, og også da var innbyggerne flinke til å følge myndighetenes strenge oppfordring om minst mulig sosial omgang med andre. Restriksjoner for sosial distansering ble nedjustert til nivå 1 den 12. oktober etter en måneds tid med i snitt 80 nye smittetilfeller per dag, men med strengere smitteforebyggende tiltak i hovedstadsregionen. Samtidig innførte myndighetene en ny lov gjeldende forebygging av smittsomme sykdommer, som blant annet innebærer at man vil bli ilagt bøter ved enten mangelfull eller feil bruk av munnbind.

Myndighetene slo så igjen alarm i midten av november etter økt klyngesmitte, denne gangen med utspring i familiesammenkomster, skoler, arbeidsplasser, sykehus og sykehjem og sosiale arenaer som restauranter og kafeer. Statsministeren ba i en tale 20. november innbyggerne om å holde seg mest mulig hjemme i frykt for at en tredje smittebølge kunne oppstå, og folk ble som flere ganger tidligere minnet på at en eventuell innstramning vil ha en stor innvirkning på folks liv og landets økonomi. Statsministeren henvendte seg også spesielt til den yngre generasjonen og oppfordret dem til å avstå fra personlige aktiviteter. Det ble også påpekt at smitten er vanskeligere å oppdage blant dem grunnet mer asymptomatiske infeksjoner.

Beredskapsnivået har blitt oppjustert flere ganger etter dette, og senest den 8. desember til nivå 2.5 i hovedstadsregionen. Ellers i landet gjelder nivå 2. Til tross for økt beredskap har man ikke lyktes i å unngå den tredje smittebølgen, og antall bekreftede smittetilfeller, som passerte 40.000 den 10. desember, har nå økt til drøyt 50.000.

Det er stor bekymring knyttet til dårlig kapasitet i helsevesenet og for få intensivplasser. Dødeligheten har vært lav gjennom pandemien, men det har vært en negativ utvikling den siste uka der det er flere som har dødd mens de har ventet på behandling. I skrivende stund er det registrert nærmere 700 Covid 19-relaterte dødsfall. Sør-Korea har gjennomført nærmere 4 millioner tester, og for å spore asymptomatiske pasienter har myndighetene startet med gratis testing på 150 midlertidige klinikker i hovedstadsregionen. Folk kan nå også testes uten å oppgi personlig informasjon annet enn mobilnummeret.

Myndighetene har advart om at høyeste beredskapsnivå kan bli innført dersom viruskurven ikke flater ut, men de er fortsatt tilbakeholdne med å gå til dette skrittet av hensyn til landets økonomi. Fra og med mandag 21. desember er det imidlertid innført forbud mot samlinger på fem mennesker eller mer i hovedstadsregionen, både utendørs og innendørs. Forbudet gjelder frem til 3. januar 2021. Det gjøres unntak fra bryllup og begravelser hvor opptil 50 mennesker fortsatt kan samles.

Det er foreløpig ikke avdekket tilfeller av den nye virusvarianten som er oppdaget i Storbritannia.

Som nevnt innledningsvis må man være forberedt på at økte smittetall og forhøyet beredskap kan føre til forsinket saksgang, men foreløpig har adopsjonsmyndighetene altså ikke meldt noe om dette. Holt har imidlertid valgt å avlyse alle helsekontroller ut denne måneden, og alle ekstra møter som involverer barn/fostermor/adoptivfamilier utover møtene i tilknytning til rettsmøtene utgår inntil videre.

